

[Thorkil Kristensen.]

rente måtte blive forhøjet under hensyn til, at byggeomkostningerne er gået ned i det sidste par år, og at renten af den private del af kapitalen også er blevet lavere nu.

De tre punkter, jeg her har nævnt, berører udgiftssiden af budgetterne og drejer sig allesammen om ting, som er fremme i form af lovforslag eller planer, man allerede kender. Spørgsmålet om finanspolitikken i det kommende finansår er imidlertid også et spørgsmål om, hvorvidt der kan komme nye ting frem, som ikke foreligger i dag, men som fremkommer på et senere tidspunkt, og som kan få finansielle virkninger. Det er klart, at den finansielle balance, vi nu i fællesskab søger at opretholde, også kan blive forrykket, hvis der senere, f. eks. til efteråret, kommer nye lovforslag frem, der bliver gennemført på en sådan måde, at det får væsentlige finansielle konsekvenser. Vi har derfor udtalt et håb om, at noget sådant ikke sker, og jeg vil under hensyn til det, vi har fremdraget her, og som har været drøftet i udvalget, i almindelighed bede den højtærede finansminister i dag her fra talerstolen at udtale sig om disse spørgsmål vedrørende udgiftssiden. Det er vort håb, at det vil lykkes at holde igen og gennemføre besparelser i et sådant omfang, at den skattelettelse, der nu gennemføres, ikke i væsentlig grad forrykker den finansielle balance.

I denne sidste forbindelse skal jeg også sige, at vi fra vor side tiltræder det ændringsforslag, som vil blive fremsat til finanslovsforslaget om, at der hver måned i det kommende finansår af statsfinanserne skal indbetales 10 mill. kr. på en spærret konto i Danmarks Nationalbank, en konto, over hvilken der senere kun kan disponeres ved lov. Det er ganske vist rigtigt; at man ikke i øjeblikket ved, hvor stort overskuddet bliver for det kommende finansår — det kan man nu engang ikke vide med sikkerhed på et så tidligt tidspunkt — men ideen i et sådant forslag må jo være, at det skal ligesom angive den

retningslinie for regeringen og folketinget, at vi skal bestræbe os for at føre en sådan udgiftspolitik, at der kan opnås et overskud, som gør, at denne indbetaling virkelig finder sted af et overskud.

Jeg skal med disse bemærkninger på venstres vegne anbefale, at lovforslagene gennemføres med de af udvalget stillede ændringsforslag, og at de af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag forkastes.

Poul Møller: De ændringsforslag, vi i dag står ansigt til ansigt med, er resultatet af et indgået forlig mellem — for de fleste ændringsforslags vedkommende — de fire udvalgsberettigede partier i det høje ting og med hensyn til forslagene vedrørende værneskatten mellem de tre største partier i tinget.

Jeg vil gerne straks sige, at mit parti betragter det som en fordel, at man har kunnet enes om beskatningen her i landet, og mener, at det i sig selv er et gode, at der kan opnås et forlig om den beskatning, man skal have, den måde, hvorpå man skal skaffe indtægter til de udgifter, som folketinget har bevilget, og vi har derfor også taget del i disse forhandlinger med det for øje at nå frem til et forlig om noget, som vi kunne være bekendt at stå ansigt til ansigt med. Det betyder naturligvis også, at ingen har fået sin vilje udelt, og at vi allesammen har måttet bøje os for hinanden og mod hinanden, og det er derfor sådan i dag ved denne anden behandling af lovforslagene, at ingens tilfredshed er udelt. Dette vil jeg gerne fremhæve, for heller ikke mit parti har på alle områder opnået det, vi ønskede ved de førte forhandlinger; men ved en samlet bedømmelse af det mulige og af det forsvarlige har det været vor opfattelse, at plusserne opvejede de minusser, som hæfter ved ændringsforslagene og ved det opnåede, i et sådant omfang, at det var ønskeligt og foreneligt med mit partis principielle opfattelse af beskatningsproblemerne at acceptere dette resultat.

Ingen vil vel tage mig det ilde op; at jeg